

Naast zijn (cultuur)historische werken en biografieën heeft taalwetenschapper en sanskritist Johan Huizinga (1872-1945) zich vooral tegen het einde van zijn leven gewijd aan algemeen-culturele beschouwingen. Als een van de hoogtepunten geldt de uit 1938 daterende studie *Homo Ludens*. Daarin gaat het Huizinga niet om de betekenis van het spel als cultuurverschijnsel, maar om het 'ludieke' als wezenlijk kenmerk van de menselijke beschaving. Dit gegeven werkt hij uit in beschouwingen over bijvoorbeeld taal, rechtspraak, oorlogvoering, filosofie, kunst en sport. Huizinga toont op briljante en onnavolgbare wijze dat de *homo sapiens* in wezen altijd een *homo ludens* is geweest.

Speciaal voor deze nieuwe editie heeft Vincent Mentzel uit zijn omvangrijke oeuvre een selectie gemaakt van beelden die de 'spelende mens' in al zijn facetten toont.

JOHAN HUIZINGA geldt als de belangrijkste Nederlandse historicus van de twintigste eeuw, vooral dankzij zijn studies *Herfsttij der Middeleeuwen* (1919) en *Homo Ludens*. Dat Huizinga in de jaren dertig als een zeer serieuze kandidaat voor de literaire Nobelprijs gold, toont aan hoezeer hij excelleerde in de compositie en zeggingskracht van zijn interpretaties en opvattingen.

VINCENT MENTZEL werkt sinds het begin van de jaren zeventig als staffotograaf voor *NRC Handelsblad* en heeft zich sindsdien ontwikkeld tot een van de bekendste Nederlandse fotojournalisten. Als staffotograaf bepaalde hij lange tijd het gezicht van de krant.